

Sygn. akt V KK 334/19

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2019r.,

sprawy **S.Ć.**

skazanego z art. 197§1 k.k. w zw. z art. 157§2 k.k. i art. 11§2 k.k. i in.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w S.

z dnia 14 stycznia 2019r., sygn. akt IV Ka [...]

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego [...] w S.

z dnia 9 lutego 2018 r., sygn. akt VI K [...]

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,**
- 2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. S.M. – Kancelaria Adwokacka w S. – kwotę 442,80 (czterysta czterdzieści dwa i 80/100) zł, w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia dla obrońcy z urzędu za sporządzenie i wniesienie kasacji,**
- 3. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Skarżący tylko pozornie podnosi w niej zarzuty związane z naruszeniem prawa procesowego, których miałby dopuścić się Sąd Odwoławczy, gdy w istocie skierowana jest ona przeciwko ustaleniom faktycznym i ocenom dokonany przez

Sąd I – instancji. Kasacja została zatem wywiedziona wbrew treści art. 519 k.p.k., który zezwala na wnoszenie tego nadzwyczajnego środka odwoławczego jedynie od wyroków sądów odwoławczych oraz art. 523§1 k.p.k., który nie dopuszcza skarżenia w tym postępowaniu ustaleń faktycznych.

Konstrukcyjnie kasacja odnosi się do wad orzeczenia Sądu Odwoławczego w zakresie rozpoznania postawionych w apelacji zarzutów oraz prawidłowości sporządzenia przez ten Sąd uzasadnienia wyroku.

Rzecz jednak w tym, że uzasadnienie Sądu Odwoławczego, choć zawiera wstępną i w istocie zbędną część odnoszącą się do ogólnych zasad rządzących postępowaniem odwoławczym oraz kolejną, analizującą wady apelacji w zakresie postawienia zarzutów naruszenia konkretnych przepisów, to przedstawia również – na k. 4 – najistotniejsze powody, dla których nie można podzielić argumentacji apelującego opartej na linii obrony oskarżonego. Wywody te nie są zbyt obszerne ale i sprawa niniejsza w świetle dowodu z rozpoznania skazanego przez pokrzywdzoną i złożenia zeznań, które znalazły potwierdzenie przede wszystkim w opiniach biegłych z zakresu genetyki i medycyny sądowej, a także zeznaniach R.G. opisującego w jakim była stanie, gdy ją spotkał i co mu przekazała na temat zdarzenia, a także natychmiastowego zawiadomienia policji, nie jawi się jako szczególnie skomplikowana.

Obrona w kasacji przede wszystkim skupia się i w istocie ogranicza, do kwestionowania ustaleń faktycznych dokonanych w sprawie przez Sąd Rejonowy, co w postępowaniu kasacyjnym jest niedopuszczalne. W swej argumentacji popada zresztą w liczne sprzeczności, z jednej strony akcentując bezsporny stan głębokiego upojenia alkoholowego pokrzywdzonej, co musiało mieć niewątpliwy wpływ na jej zdolność do zapamiętania i odtworzenia szczegółów zdarzenia, z drugiej zaś zakłada premedytację w konstruowaniu przez nią wersji zdarzeń niekorzystnej dla skazanego, który był dla niej przecież osobą całkowicie obcą, z którym nigdy nie spotkała się w przeszłości. Najistotniejsze jednak jest tu to, że wszystkie obiektywne dowody zebrane w sprawie potwierdziły wiarygodność zeznań pokrzywdzonej

Z tych względów brak podstaw do uznania zasadności zarzutów kasacyjnych, choćby w minimalnym stopniu.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł,
jak na wstępie